

## ***Der Ängstliche schlägt zuerst***

Es gab ein altes Ehepaar, das nur drei Kühe besaß. Von den Kühen verdienten sie sich ihren Unterhalt.

Eines Tages schnorrt die Kühe auf der Wiese. Plötzlich kam ein Wolf und schnappte sich eine der Kühe und fraß sie auf.

Der alte Mann wollte nicht, dass seine Frau traurig wird und lügt seine Frau an. Er erzählte, dass er die Kuh gegen Gold eingetauscht hätte. Die Frau zeigte Verständnis und meinte, dass ihnen auch zwei Kühe reichen würden.

Am nächsten Tag schnappte sich der Wolf wieder eine Kuh. Der alte Mann erzählte seiner Frau wieder die gleiche Geschichte. Die Frau sagte:

"Verkaufe aber nicht die letzte Kuh, wovon sollen wir sonst leben!"

Am nächsten Tag wird auch die dritte Kuh vom Wolf aufgeessen. Der Mann erzählte wieder seiner Frau, dass er sie gegen Gold eingetauscht hätte. Die Frau war diesmal sehr wütend. Sie sagte:

"Gehe und hole mit dem Gold Lebensmittel!"

Der Mann wusste nicht weiter und machte sich auf den Weg. Er suchte nach einem Ausweg. Auf dem Weg begegnet er einer kleinen Hütte. Aus der Hütte kamen laute Geräusche. Es waren Hexen in der Hütte. Die Hexen hatten vor dem alten Mann Angst, weil noch niemand den Mut hatte sich in die Nähe der Hütte zu wagen. Die Hexen fragten den alten Mann:

"Was hast du hier zu suchen?"

Er antwortete: "Ich suche nach Gold."

Die Hexen dachten, wer sich hierhin wagt, dass hat was zu sagen. Wir geben lieber was er will, damit wir ihn schnell loswerden. Sie schieben dem alten Mann einen Beutel Gold unter der Hüttentür durch. Er nahm es und ging weiter.

Etwas später kam der Wolf zu der Hütte. Die Hexen erzählten es dem Wolf. Der Wolf konnte es nicht fassen, dass die Hexen vor einem alten Mann Angst hatten und erzählte, dass er die Kühe von dem alten Mann gefressen hatte. Der Wolf sagte:

"Wie kann man vor ihm Angst haben. Lasst uns das Gold zurückholen!"

Die Hexen waren aber der Meinung, dass die Menschen sehr intelligent sind. Sie finden bestimmt einen Weg, um uns zu töten. Der Wolf wollte aber nicht auf die Hexen hören und ging, um das Gold zurückzuholen. Die Hexen konnten es nicht riskieren sich mit Menschen anzulegen. Sie töteten den Wolf.

Die Geschichte beweist, dass durch Angst, Böses durch Böses vernichtet wird.

Der alte Mann und seine Frau lebten friedlich bis an ihr Lebensende...

## İlk Yumruğu Korkan Atar

Bir yasli kadın ile bir ihtiyar adam varmis. Bütün mal mülkleri, sütünü içtikleri üç inekten ibaretmiş. İhtiyar adam, her gün inekleri otlatır gelirmiş, yasli kadın da inekleri sağıp süt pisirir, yemek hazırlamış. Böylece geçinip giderlermiş.

Bir gün ineklerden birini, yaylımda otlarken kurt yemiş. Aksam üstü eve gelen ihtiyar adam, hanımı ü-zülmesin diye bahaneler uydurmaya başlamış:

-Hanim, bize iki inek de yeter, diyerek inegin birini altın karşılığında sattım...

-Peki, sen bilirsin, demis yasli kadın.

Ertesi gün ihtiyar, kalan iki inegi alıp otlaga götürmüş. Sigirlara dadanan kurt, yine gelmiş ve ikinci inegi de yiyip gitmiş. İhtiyar, hanımına yine doğruyu söylememiş:

-Dün inegi satın alan celep, fazla altın verdi. Onun için sigirin birin daha sattım adama.

-Altınlar eline geçmeden, sakın kalan son inegimizi de satayım, deme. Yoksa acimizden ölürüz. Bilirsin ki, onun gözünün içine bakıyoruz, demis yasli kadın her şeyi bir güzel anlatarak.

İhtiyar, kalan bir sigiri meraya çıkarmış. Sigir eti yemeğe enikonu alisan kurt, ihtiyarın dalgın anını kollayarak son inegi de yemiş. Bütün malım bu şekilde kaybeden ihtiyar, ağlaya ağlaya eve gelmiş.

-Altına tamah edip son inegi de sattım, demis. Bunun üstüne hanımı kızmış ihtiyara:

-Öyleyse üç inegin altınıyla yiyecek yemek, kesecek koyun alıp gel, demis ve ihtiyarı azarlayarak evden kovmuş.

İhtiyar, altın bulmak ümidiyle uçsuz bucaksız bozkırda dolasmaya başlamış. Gezerken düzün (düzlük, ova) ortasında bir obaya rastlamış. "Su eve girip akıl sorayım demis ve çadıra yönelmiş. Obanın yanına gelince bakmış ki kapısı kilitli, üstü tamamen kapalı. İçeriden fisiltılar geliyor.

Meger içerdekiler, ihtiyardan korktukları için kapıyı kilitleyip, çadırın her tarafını iyice kapatan cadılar imiş. İhtiyar, açmak niyetiyle kapıyı tutup sallamaya başlamış. Çadırın içindeki cadıların ödleri kopmuş, korkudan zangir zangir titremişler.

-Bizim yanımıza hiçbir can yaklasamazdı; bu çok güçlü biriymis demek... diyerek daha da korkmuşlar. İki cadı kendi aralarında su karara varmış:

-Kımmış, öğrenelim bakalım. Sonra da istediğini verelim de kurtulalım sundan... Bundan sonra içeriden bir ses;

-Kimsin, ne istiyorsun, diye sormuş. Bunun üzerine ihtiyar;

-Ben insanım, üç sigirimi kaybettim, altın istemeğe geldim, diye cevap vermiş. Cadılar:

-Basimizi göz göre göre belâya sokmayalım. Altın bulup verelim de kurtulalım, demisler. Hemen çadırın geçesinin altından bir torba altın çıkarmışlar ve ihtiyara vermişler. Altın alan adam, sevinçten uçmuş ve bir an önce hanımının yanına gitmek için kosmaya başlamış.

İhtiyar gittikten sonra cadıların obasına kurt gelmiş. Cadılar, müthiş bir ihtiyarın gelip altın istediğini, ondan korktukları için çaresiz verip kurtulduklarını anlatmışlar. Bu sözleri isiten kurt kahkahayla gülmüş:

-O, ayakta bile zor duran ihtiyar bir adamdır. Ben, onun üç inegini yedim. Yürüyün, hemen

yetiselim de altininizi geri alip vereyim size, diye ileri atilmis kurt. Bu kez cadilar:

-Vazgeç, salaklik etme, diyerek engel olmuslar. "Insanoglu çok uyanik ve akilli olur. Bir yolunu bularak seni öldürür. Sana duydugu kinden dolayi bizi de mahveder. Kurt, pek orali olmamis. İhtiyari izleyip yakalamak üzere kapiya yönelmis. Ancak, bu bizi de belâya ugratacak, diye cadilar öldürmüşler kurdu.

İhtiyar, evine sag salim ulasmis. Altinlari satip yiyecek alarak geçinip gitmisler hanimiyla birlikte. Böylece, "İlk yumruğu korkan atar." kaidesince bir vahsi, diger bir vahsiyi ortadan kaldirmis. Bundan sonra ihtiyar ile kokakari rahat ve huzurlu bir hayat geçirmisler.